

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 7

Březen – Duben 2013

4. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA Vedení školy

Protože se už blíží konec školního roku, rozhodli jsme se, že znovu uděláme rozhovor s naším novým vedením. Můžete sami porovnat, jak se změnily jejich pocity nebo jaké pokroky udělali od začátku roku. Podařilo se nám i zjistit, na co se můžete těšit v příštím školním roce.

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s vedením školy	1
Deváťáci se loučí	5
Mops	9
Divadlo	12
Počítačová hra	13
Sport	15
Zumba	17
Fotoromán	19
Vtipy na závěr	22

Paní zástupkyně Judová

1. V čem spočívá náplň vašeho všedního pracovního dne?

První věc, kterou udělám, když přijdu do práce, je, že zapnu počítač. Ten však nebyl náplní mé předešlé práce, ale teď si práci bez něj vůbec nedokážu představit. V případě, že někdo z učitelů chybí, jsou nějaké změny nebo je nějaká akce, na kterou musí doprovázet děti učitel, plánuji změny v rozvrhu jak pro učitele, tak pro děti. Nejčastěji však na počítači řeším opravdu jen administrativní záležitosti.

2. Plánujete ráda všemožné školní akce?

Akce mimo budovu školy zařizuje většinou pan ředitel. Já jsem ta, která stanoví, jaký učitel s kterou třídou nebo skupinou půjde. Také domlouvám termíny těchto akcí.

3. Víme, že teď máte mnohem více práce než dříve. Očekávala jste, že budete tak zaneprázdněná, nebo jste čekala přece jen více volného času?

Od začátku jsem věděla, že té práce bude opravdu více, ale překvapilo mě, kolik jí doopravdy je (smích).

4. Na jaký váš krok jste nejvíce pyšná?

Já jsem hlavně pyšná na to, že jsem se naučila, pracovat s programem Bakalář (program, ve kterém se vede evidence žáků, jejich osobní listy, klasifikace atd.), protože z toho jsem měla doopravdy strach.

*Paní učitelka
na dovolené.*

5. Co vás v práci nejvíce potěší?

Nejvíce mě samozřejmě potěší pochvala od pana ředitele (smích), ale také mě potěší, když kolektiv učitelů dokáže táhnout za jeden provaz a poradí si i ve svízelných situacích.

6. Jak změnu v zaměstnání přijali vaši blízcí?

Kromě manžela to vlastně nikdo příliš nezaregistroval. Manžel na mně viděl počáteční únavu, ale myslím, že teď už si začínám já (i manžel) zvykat a jsem i méně unavená.

7. Jste určitě člověk, který má pevnou vůli. Chtěla byste v práci ještě něčeho dosáhnout nebo jste zatím se vším, co jste udělala, spokojená?

Člověk nikdy není spokojen se vším, co udělá. Myslím si, že se mi spousta věcí daří, ale vím, že na mě ještě spousta překvapení čeká.

Pan ředitel se svými dcerami.

Pan ředitel Sehnal

1. Jak se změnila vaše práce od doby, kdy jste nastoupil do funkce?

Od našeho minulého rozhovoru se toho příliš nezměnilo. Když je práce hodně, pracuji od rána do večera a na ostatní věci mi už nezbývá tolik času, kolik bych chtěl.

2. Vzpomínáte si na nějaké rozhodnutí, které se vám příliš nepovedlo a rád byste ho změnil, nebo vám dosud vše vycházelo?

Myslím, že se mi daří nedělat nějaká špatná nebo tragická rozhodnutí. Beru to tak, že se za sebe podívám a snažím se vidět věci, které bych mohl příště zlepšit nebo se z nich poučit.

3. Podařilo se vám prosadit většinu chtěných změn?

Jedna z věcí, kterou jsme opravdu chtěli prosadit a která se nám bohužel nepovedla, je otevření dvou prvních tříd. Přesto ale počet dětí, který k zápisu došel, nebyl zrovna malý a alespoň za to jsme rádi.

4. Jaká vaše vlastnost vám dělá při práci největší problémy?

Problémy mi možná dělá moje vůle vyhovět všem nápadům a pak nemám tolik času na svoji práci a odkládám ji na později.

5. Jste se svou dosavadní prací spokojen, nebo má i nějaká negativa?

Se svojí prací jsem v podstatě spokojen. Chtěl jsem si dokonce založit sešit na věci, které by se daly do budoucna zorganizovat lépe.

6. Jaký máte názor na učitelský sbor? Myslíte si, že umí táhnout za jeden provaz?

Myslím si, že máme velice kvalitní pedagogický sbor. Jsem rád, že mohu stát v čele právě tohoto sboru a spolu s ním se podílet na vedení naší školy. Jestli umí táhnout za jeden provaz se pozná až v době nějakých větších problémů nebo krizí. Když nám nedávno chybělo hodně učitelů, muselo se hodně suplovat, ale myslím si, že jsme toto období všichni zvládli.

7. Ovlivnila role ředitele nějak zásadním způsobem chod vaší rodiny?

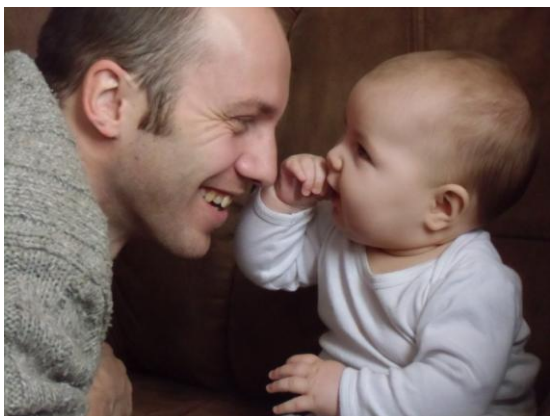
Chod naší rodiny byl hlavně ovlivněn narozením mé druhé dcery Julinky, ředitelská pozice mi také zabírá hodně času a v naší rodině je to přece jen znát. Ale já se všemožně snažím svoji rodinu nezanedbávat.

8. Máte čas na své koníčky? Angažujete se i nadále v nějaké kulturní oblasti?

Musím uznat, že čas na koníčky mám podstatně menší. Ale zrovna kulturu se snažím šidit co možná nejméně. Snažím se chodit i pravidelně sportovat, protože sport prospívá lidskému zdraví.

9. Kdybyste měl možnost, chtěl byste vést školu i v nějaké jiné zemi? V jaké například?

Možná, že by to bylo zajímavé, ale já se přiznám, že obecně vést školu je velice zajímavá zkušenost a já jsem rád, že nemusím překonávat nějaké jazykové nebo kulturní bariéry. Myslím si, že vést školu v jiné zemi by bylo velmi obtížné.

Pan ředitel s mladší dcerou Julinkou.

**Daniela Adamová
Terka Kreinerová
Jana Machalová**

Deváťáci se loučí

V červnu naši školu navždy opustí žáci devátého ročníku a nás zajímalo, zda si tuto skutečnost uvědomují, a proto jsme jim položili pár otázek.

1. Jaké pocity se vám vybavují, když si uvědomíte, že za 2 měsíce už možná nikdy nenavštívíte tuto školu, do které jste chodili 9 let?

Adam: Určitě mi budou chybět někteří spolužáci a učitelé.

Nikoleta: Budou mi chybět spolužáci, ale budu se snažit s některými nadále udržovat kontakt.

Lukáš: V hlavě se mi honí všechny momenty, které jsme spolu zažili, a určitě se mi bude na střední škole stýskat.

Magda: Budou mi chybět spolužáci, na které budu ale moc ráda vzpomínat. Budu si muset zvykat na nový kolektiv.

2. Z čeho máte největší strach při přestupu na jinou školu?

Bára J.: Největší strach mám z kolektivu, ale myslím, že to dobře dopadne.

Dan: Já nemám strach z ničeho.

Petr: Že nezapadnu do kolektivu a že nebudu zvládat učení.

Linda: Bojím se učiva a toho, že si budu muset zvykat na nové učitele.

3. Co vám bude na Myšárně nejvíce chybět?

Jára: Hlavně učitelé a kamarádi.

Aneta: Určitě spolužáci a učitelé.

Bára K.: Spolužáci a někteří učitelé.

Laura: Učitelé a spolužáci.

4. Po jakém učiteli se vám bude nejvíce stýskat a proč?

Nikča: Mně po paní učitelce Maděrové, protože ji máme na angličtinu už hrozně dlouho. Angličtina je můj oblíbený předmět a myslím si, že paní učitelka nás toho spoustu naučila. Celkově k ní mám takový lepší vztah.

Honza: Mně se asi nejvíce bude stýskat po panu řediteli Sehnalovi a po panu učiteli Navrátilovi, protože mám rád dějepis. Pan učitel Navrátil opravdu ví, o čem mluví, a dokáže látku dobře vysvětlit a naučit.

David: Zčásti se mi bude stýskat po všech učitelích.

Aneta: Nejvíce po panu učiteli Lidmilovi, protože s ním mám asi největší zážitky, co se týče sportu. Dal mi předsevzetí, abych nepřestávala bojovat až do konce, protože není důležitý vyhrát, ale zúčastnit se.

5. Je nějaká věc, která vám naopak chybět rozhodně nebude?

- Jára:* Nic. Mám tu všechno rád.
Pepa: Na této základce jsem prožil své dětství, tak tady mám rád všechno.
Laura: Šatny. Jsou strašně malé a jsou to takové klece.
Jirka: Že bych tady neměl něco přímo rád, tak to ne. Všechno, co jsem neměl rád, mě potká i na střední škole. Raději budu vzpomínat na to dobré.

6. Těšíte se na nové spolužáky, jiné prostředí a všechny změny spojené s přestupem na střední školu?

- Lukáš:* Popravdě moc se netěším. Budu si muset zvykat na nový kolektiv a celkově to bude o hodně těžší.
Magda: Netěším se, protože tam třeba nezapadnu tak, jak budu chtít.
Adam: Jdu na školu s kamarádem, takže tam nebudu úplně sám. S ostatním kolektivem se ale budu muset víc poznat.
Nikoleta: Těším se na nové lidi, ale bojím se, že se s někým nepohodnu. Nebo že nebudu mít někoho ráda, nebo naopak někdo mě.

7. Začínáte se seznamovat s vašimi budoucími spolužáky nebo to necháváte až na začátek školního roku?

- Dan:* Já tam nikoho neznám, takže se asi seznámím až na začátku školního roku.
David: Já jdu do Brna, takže tam taky nikoho neznám. Nechávám vše až na září.
Honza: Já na škole, kam nastoupím, mám už kamaráda, takže pokud nezapadnu do kolektivu ve třídě, budu tam znát alespoň svého staršího kamaráda.
Jára: Já jsem se ještě s nikým neseznámil.

8. Kdybyste si mohli vybrat, přestoupili byste na střední školu, nebo byste na základce ještě nějakou dobu zůstali?

- Pepa:* Já bych raději přestoupil na střední školu, protože to je součástí života. Získám tak zase nějaké nové zkušenosti
Barča K.: Raději bych taky přestoupila, protože změna je život.
Nikča: Jsem ráda, že nastupuji v září do nové školy, ale bude se mi s tím vším tady těžce loučit. Přece jen jsem tu prožila 9 let, ale v životě nejde prostě spoustu věcí změnit a střední škola mě stejně nemine.
Linda: Já už se na střední prostě těším, protože tam to bude zase o něčem jiném, a doufám, že to tam bude i lepší.

Deváťáci na letošní exkurzi do Dukovan.

9. Když už víte, na jakou školu jste přijati, změní to nějak váš postoj nebo přípravu do školy?

- Petr:** Můj postoj ke škole zůstane stále stejný.
- Jirka:** Můj postoj to nezmění, protože jsem se do školy nikdy moc neučil, a teď, když už mám to hlavní za sebou, s tím nehodlám začínat.
- Barča J:** Na střední škole to je mnohem těžší a budu se muset učit pravidelně. Tyto poslední dva měsíce už jenom nějak přežiju.
- Aneta:** Já jsem se nikdy do školy neučila, tak se asi ani dál učit nebudu.

10. A co pan učitel Brázda. Budete na něj vzpomínat v dobrém? Co byste mu popřáli do budoucna?

- David:** Asi na pana učitele budu vzpomínat i v dobrém. Popřál bych mu, ať příště dostane lepší třídu, než jsme my, protože to s námi měl asi trochu těžký.
- Petr:** Určitě na něj budu vzpomínat v dobrém a přeju mu, aby získal takovou dobrou třídu, jako jsme byli my.
- Jirka:** Taky na něj budu vzpomínat v dobrém. I přes některé neshody, které jsme s ním jako třída měli, se s námi vždycky snažil vycházet. Mám spoustu hezkých zážitků a jsem přesvědčen, že za ty dva zbývající měsíce toho ještě spoustu zažijeme. Přeji mu tedy, aby se mu dařilo a měl se dobře.

- Adam:** Panu učiteli přeji pevné nervy s budoucí třídou.
- Nikoleta:** Budu na pana učitele vzpomínat v dobrém, i když jsem na něho někdy nadávala. Na druhou stranu musím uznat, že když jsem plavala v matematice, tak se mi vždy snažil pomoci.
- Nikča:** Já budu na našeho třídního učitele taky vzpomínat v dobrém, protože jsme s ním zažili spoustu dobrého (sice občas i zlého, ale převážně dobrého). Taky bych mu chtěla poděkovat za to, že to s námi všechno vydržel, a doufám, že příště dostane lepší třídu, než jsme byli my.
- Dan:** Budu na pana učitele vzpomínat v dobrém a přeji mu, aby měl trpělivost se svojí budoucí třídou a vždy došel ke svému cíli.
- Linda:** Já mu taky přeji hodně štěstí do života. Dále mu ale i přeji, aby měl lepší třídu, která by sbírala i papír.
- Jára:** Pan učitel Brázda je fajn chlap a má s námi celkem trpělivost, i když děláme občas průšvihy. Přeji mu všechno dobré.
- Honza:** Vždycky se snažil komukoliv pomoci a vždy se kvůli němu obětoval. Budu na něj vzpomínat v dobrém a přeji mu hodně štěstí do budoucna.
- Barča K.:** Panu učiteli Brázdovi přeji, aby se mu dařilo co nejlépe.
- Terka:** A já našemu panu učiteli přeji všechno nejlepší do života, ať se má co nejlíp a ať mu jde stále tak dobře matematika.

Naši deváťáci při loňském společném fotografování tříd.

**Daniela Adamová
Tereza Kreinerová
Jana Machalová**

Mops

Do tohoto dvojčísla Myšárníku jsme se rozhodli popsat psíka se zakrouceným ocáskem a rozkošnou tlamičkou - mopse.

Velikou předností tohoto plemena je jeho nesmírně mírumilovná, přátelská a společenská povaha. Mops je důstojný a inteligentní pes, vyrovnaný, šťastný a plný života. Jde o pejska výjimečně oddaného jednomu pánovi nebo rovnou celé rodině. Štěně mopse je prý oproti jiným plemenům neobvykle klidné, bez potřeby demolovat zařízení bytu.

Mops neboli mopsík je šťastný, pokud má své milované vždy nablízku. Nejlépe, pokud se sám hřeje v jejich náručí. Rozhodně nepatří ke psům, které by bylo nutné cvičit. Na druhou stranu ale není možné mopse někam odstrčit, zavřít do kotce nebo na chodbu a nevídat si ho. Potřebuje společnost, vlídné prostředí i určité pohodlí. Hodí se všude tam, kde je potřeba jeden dobře naladěný a na pohyb nenáročný psí společník.

Mops se nehodí k lidem, kteří mají na psa vysoké požadavky, např. pokud jde o sportovní využití nebo o náročnější výcvik. Také by mu vadil pán, který s ním nemůže trávit většinu dne.

Tato miniatura mastifa z Dálného východu vznikla asi před 2400 lety v kláštorech Tibetu. Předchůdci mopse byli společníky buddhistických lámů. Do Holandska byli dovezeni v 16. století námořníky holandské Východoindické společnosti a stali se skoro na tři sta let společníky šlechticů a králů. Ve 20. století zájem o ně opadl, ale nyní opět stoupá.

Chovat mopse může každý, kdo hledá nenáročného a bezproblémového psa. Může to být osamělý důchodce nebo rodina s dětmi. Důležité je, aby pes nezůstával doma dlouho sám a aby se mu vždy dostalo dost lásky a porozumění. Citová závislost na člověku je pro toto plemeno charakteristická.

Výchova mopse není složitá, je potřeba jen hlídat, abyste ho samou láskou příliš nerozmazlili. Jinak je to klidné plemeno s vyrovnanou povahou a bez obvyklých zlovyků.

Chov mopse má, bohužel, i svou stinnou stránku. Majitelé se často potýkají s očními problémy svých mazlíčků. Zánět rohovky se dá léčit kapkami, což není vždy jednoduché. Je také třeba dbát na správnou stravu, neboť pejsci mohou mít sklon k obezitě, která může způsobit další zdravotní komplikace.

Mops očima Pavly Kučerové z 8. třídy.

**Kristýna Knapčoková
Kateřina Novotná
Eliška Udržalová**

Divadlo

15. dubna jsme se do divadla vydali opět. Tentokrát na Shakespearovu hru *Sen noci svatojánské*. Ponořili jsme se do směsice snu, pohádky a fantazie a bloudili jsme labyrintem lásek a nelásek mezi hlavními postavami Lysandrem, Hermií, Helenou, Demetriem, králem a královnou elfů Oberonem a Titanií. A na tyto zašmodrchané vztahy dohlíží rarášek Puk. Do této už tak dost zapeklité scény se nám ještě přimíchali asi nejkomičtější postavy hry-nadšení ochotníci v čele s Klubkem, jemuž elfí kouzla nasadí oslí hlavu. Divadlo nás přeneslo jakoby do jiného světa, kde vládla magie, touha a fantazie, a vymanit se odtamtud bylo těžké. Krásnou scénu dotvářely akrobatické prvky, které sklídily velký potlesk.

Daniela Adamová

Počítačová hra

World of Tanks je onlinová hra vyvíjená firmou Wargaming.net, ve které hráč hraje z pohledu řidiče a střelce tanku, jenž ovládá. K dispozici jsou vozidla převážně z období druhé světové války a začátku studené války. Po registraci dostává hráč zdarma sérii základních tanků šesti národů: Sovětského svazu, nacistického Německa, Spojených států amerických, Francie, Číny a Británie. Je pouze na vás, za jaký stát se rozhodnete hrát. Bitva je souboj 15 tanků proti 15 tankům. Zvítězí ten tým, který buď zničí všechny nepřátelské tanky, nebo vydrží 100 sekund na nepřátelské základně. Bitva je omezena časovým limitem, a pokud limit vyprší, bitva skončí remízou.

Celkově lze vybírat z více jak 260 druhů tanků a jejich počet pořád narůstá. Důležité je také rozdělení tanků podle charakteristiky: lehký tank, střední tank, těžký tank, stíhač tanků, artilerie. Za každou vyhranou bitvu hráč dostane určitý počet peněz a zkušeností. Za zkušenosti si hráč nejprve musí danou věc nebo další stádium tanku vyzkoušet a teprve poté ho lze zakoupit. Můžete si vylepšovat děla, pásy, motory nebo obrnění. Každá národnost má několik větví a na konci této větve čeká nejlepší tank levelu 10, což je maximum. Hra obsahuje více než 20 map z velmi různých prostředí, jako třeba z města, z pouště, z vesnice nebo ze zamrzlé planiny.

Daniel Sedláček

Sport

VOLEJBAL

Dne 18. března se uskutečnilo okresní kolo ve volejbale osmých a devátých tříd. Děvčata z naší školy reprezentovaly Jana Dynková, Pavla Kučerová (VIII.), Daniela Adamová, Terka Kreinerová, Linda Stratilová, Aneta Veselá a Magda Vorbová (IX.) Naše děvčata se po velmi namáhavých zápasech umístila na výborném 3. místě. Za chlapce zde byli Peter Csorosz, Štěpán Hlaváček, Roman Křenek, Šimon Švihel (VIII.), Petr Leinweber, Jirka Macků a Adam Novák (IX.). Ti skončili na druhém místě, když při boji o první místo podleli ZŠ Riegrově. Za učitelský doprovod děkujeme paní učitelce Karpelesové.

BASKETBAL

V březnu se také uskutečnilo okresní kolo v basketbale. Zúčastnili se ho chlapci z osmé a deváté třídy. Ke Gymnáziu ve Svitavách dorazili reprezentanti naší školy, konkrétně Štěpán Hlaváček, Jan Král, Petr Šplíchal a Martin Volf (VIII.) a Jirka Macků s Adamem Novákem (IX.) Po velmi namáhavém boji naše škola obsadila 2. místo, což je jistě úctyhodný výkon. Ten ocenil i ředitel naší školy, pan Sehnal, který žáky doprovázel a byl jim velkou oporou.

Protože nemáme k dispozici žádné školní fotografie z volejbalového ani basketbalového utkání našich žáků, rozhodli jsme se vybrat světové osobnosti těchto sportů, mezi něž patří český volejbalový reprezentant Jan Štokr a americký basketbalista Kobe Bryant.

Šimon Švihel

Zumba

Dne 10. dubna 2013 se na hale opět uskutečnila zumba pro druhý stupeň. Zúčastnili se ZŠ Sokolovská a ZŠ T. G. Masaryka. Pod vedením zkušené lektorky Veroniky Žižkové se tancovalo na spoustu známých skladeb a ten, kdo přišel, si zpříjemnil celé odpoledne.

*Záběry
tanečníků.*

Zatancovat si přišli i kluci z 8. třídy.

ZUMBA®

Přijďte si příště i vy prohýbat své tělo.

Michaela Bolcárová

Fotoromán

Těžké rozhodnutí

Musím Monči
pomocť! Ale jak?...

Už vím! Mohla bych
poprosit paní učitelku
Koskovou, aby zavolala
Mončině mamce a
přesvědčila ji.

Kristýna jde za paní učitelkou .

Souhlasím s tím, že by si každý měl jít za svým
snem, ale nejsem si jistá, že bych o tom měla
s paní Rackovou mluvit zrovna já.

Moc vás prosím.

Tak dobře, jdu jí
zavolat.

Vše jí pečlivě vyličí.

Paní učitelka s paní
Rackovou telefonuje téměř
celou přestávku

Nikola Strachoňová
Erin Poláková
Jiří Macků

Vtipy na závěr

Přijde blondýnka v Německu do supermarketu a říká: „Dvě tužkové baterie!“

Prodavačka na ni nechápavě zírá a ptá se: „Wie bitte?“

Blondýnka: „Née, nabitý, co bych asi tak dělala s vybitejma?!“

Co dělá sedmnáct blondýnek před kinem?

Čekají, až přijde ještě jedna, protože film je přístupný až od osmnácti.

Pepíček dostane od tety krásné autíčko a maminka mu připomíná: „Co se říká?“
„Nevím!“

„Co říkám tatínkovi, když přinese výplatu?“

„Aha! Neříkej, že to je všechno!“

Paní učitelka píše Pepíčkovi poznámku: „Umejt-smrdí!“

Tatínek druhý den odepíše: „Učit-nečuchat!“

Pětkář přijde domů a volá: „Mámo, táto, dostal jsem dvojku!“

„No výborně, a z čeho?“

„Z chování.“

V dějepise: „Podle čeho se Čechy nazývají Bohemia, Alenko?“

„Podle těch chipsů.“

Michaela Bolcárová

Co nás čeká příště?

1. Ohlasy na prázdniny
2. Sport
3. Divadlo
4. Meme komiksy
5. Den dětí v parku Jana Palacha
6. ... a mnoho dalšího ...

Na tomto čísle se podíleli: Daniela Adamová, Michaela Bolcárová, Tereza Kreinerová, Jiří Macků, Kristýna Knapčoková, Vlasta Kosková, Jana Machalová, Kateřina Novotná, Daniel Sedláček, Šimon Švihel, Eliška Udržalová